

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Locorum Communium Religionis Christianæ Partitiones

Arnoldus <Vesaliensis>

Coloniae, 1565

VD16 H 312

Caput 14. Fuit ne humana in Christo scientia aequalis diuinae?

urn:nbn:de:hbz:466:1-30256

Profecit'ne Christus secundū humanā naturam, in sapientia & scientia?

Plenus fuit sapientia, & gratia, ac omnibus donis Christus, secundum hominem, mox à momento quando conceptus est, adeo ut nec amplius accipere posset. Non enim est ei datus spiritus ad mensuram: & de plenitudine ipsius, utputa capitis, secundum quandam similitudinem, omnes acceperunt.

Nec contra hoc est, quod scriptura dicunt eum in his profecisse. Nam hoc fiebat, non per augmentum talium successiue accipiendū, sed secundum exteriorē & ampliorem manifestationem. Quo etiam modo intelligendum est, quod Ambrosius dicere videtur, eum secundum sensum hominis profecisse: iuxta quod scriptura insinuat eum parentes ignorasse, id est, sic se ad eos habuisse, quasi agnitionis eorum tunc expers esset. Vel dici potest de experimentalī hoc scientia accipiendum.

Luc. 2.

Lib. de in-

carn. d

sacr. c. 7.

Esai. 11.

Caput 14.

Fuit'ne humana in Christo scientia æqualis diuinæ?

F 3 Plenus

*Psal. 138.
1. Cor. 2.*

LOCORVM COMMVNIVM
OMnia, quæ Deus scit, anima Christi per scientiam sibi collatâ in verbo, cognoscit: nec tamen per hoc scientiæ Dei equatur, quando nõ ita perspicuè, vt Deus ea intelligit. Nouit igitur omnia, quæ Deus, quo ad numerum scitorum, nõ tamen, quo ad sciendi modum.

Ex hoc autem non sequitur, eam creare quid posse. Quamuis enim creandi habeat scientiam, vt norit quomodo mundus sit creatus: nõ tamen creandi habet potentiam, cum sit creatura, quæ capax non est omnipotentis, qualis in creatione requiritur.

*Hom. 3.
in 1. cap.
Luc.*

Veruntamen, iuxta Bedam, Christus omnipotentiam, quam filius dei semper habet naturaliter, hanc dum filius hominis factus est, ex tempore accepisse dicitur: quod persona quæ verbi semper fuit, futura quoque erat persona hominis.

Caput 15.

Assumpsit ne Christus cum humana natura eiusdem etiam infirmitates?

*Aug. su.
Gene. 12.
cap. 24.*

Veram hominis naturam tam corporis, quam animæ, passibilem Christus assumpsit, cum vtriusque

vtriusque
quidem
fasciper
pediuit:
dæ sunt,
quæ eur
catum a

Hinc
in anima
tempore
ritate al
secus ac
nem ver
dinem a

Hinc v
cere vid

Quos
coactè a
cundum
scilicet r
Dei cont
bus non

Subiacu

N
re, Chri